

Ruskareissu $20\frac{24}{9}04 - 20\frac{2}{10}04$

Kavtsi

Rukahovin pihassa

Ensimmäisellä rinkkavaelluksella, Kavtsin kanssa

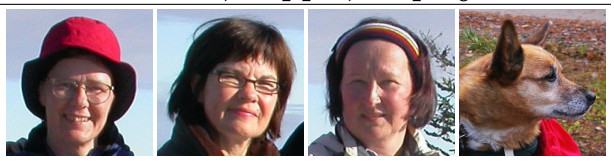
Matkalaiset teltta- ja laavukunnittain

Pertti Meriläinen Esa Tervonen Jari Rantanen	Merja Pehkonen Tarja Parikka Tarja Arola	Anja Rönnberg Tora Berghall Antti Somenvuori Kirsi Salmi
Juha Kelkka Jaakko korvenoja	Maija Vainio Marjatta Varis	Leena Orjatsalo Ripsi Leppälä Eila Nokelainen
Sirpa Alapuranen ja Sandra Iitu Gerlin Anja Leppälä	Martti Mäkelä Seppo Mikkonen Pauli Aaltonen	Essi Henriksson Marcus Lillandt
Marita Maula Hannu Maula	Kyösti Lamminjoki Tapani Iivonen	

Päivämatkat ja matka-arviot

24.9 perjantai lähtö Kiasmalta		
25.9 lauantai	Nurmeshovi→Aronsalmi	11km
26.9 sunnuntai	Aronsalmi→Kiteenjärvi	22km
27.9 maanantai	Kiteenjärvi→Ylemmäisenjärvi	18km
28.9 tiistai	Ylemmäisenjärvi→Piitteri	16km
29.9 keskiviikko	Piitteri→Telynvaara	16km
30.9 torstai	Telynvaara→Räsävaara	12km
1.10 perjantai	Räsävaara→Future Freetime	23km
2.10 lauantai	Future Freetime→Kolinportti	11km

Pe 24.9 - La 25.9 **Laavukunta: Iitu, Leppis, Sirpa ja Sandra**

Suuri joukkomme, 27 henkeä, kerääntyi henki hengeltä Kiasman eteen perjantai-illalla ennen kello yhtätoista. Tilausbussimme kuljettaja vanha tuttumme Reiska (Reino Koivu) saapui vähän ennen klo 23.00, mistä seurasi kiivas rinkkojen pakkaaminen auton alaosiin.

Antti ja Leppis olivat unohtaneet jotain tärkeää kotiin, mutta puuttuvat tavarat saatiin matkaan Sturenkadun risteyksessä. Joten kaikki hyvin.

Linja-auto pimeni heti kohta lähdön jälkeen ja Reiska ajeli hiljaista porukkaa eteenpäin, kunnes pidettiin kahvi yms. tauko Heinolan Tähtihovissa. Sen jälkeen porukka torkkui kuka miten hyvin tai huonosti, kunnes tultiin aamuviiden aikaan Kolinportille. Ripsi olikin siellä jo valmiina odottamassa meitä autossa.

Sitkeän kolkuttamisen jälkeen Kolinportin ovi vihdoin aukeni ja puhdasvaatekassit saatiin sisälle.

Nurmekseen saavuttiin puoli seitsemän aikaan ja Anja(R) vetämän jumpan jälkeen mentiin syömään aamupalaa hotelille.

Napa naukuen karjalanpiirakoista, prinssinakeista ja pekonista lähdettiin sitten kävelemään J. Pihlaisen saattelemana. Alussa mentiin kylän läpi asfalttiteitä pitkin. Ensimmäinen pysähdys oli ABC-huoltoasemalla, missä R. Rautkorpi vei Kösän munkkikahveille!

Ohutta vesitihkua sateli päivän mittaan useampaan otteeseen, mutta ei onneksi kovaa.

Lounas syötiin UKK-reitin aivan lähellä olleen kämpän edustalla. Lampivesi oli valmiiksi lihaliemen näköistä.

Loppupäivän osuudella oli myös oikeaa metsää, polkukin oli niin olematonta, että luulimme jo, että sen teko oli jätetty meille.

Viimeiset pari kilometriä Arosalmen laavu+kotapaikalle oli tuskaisaa asfalttia. Laavu/ telttapaikkoja joutui hieman etsimään. Sillä maasto ei ollut kovin tasaista. Mutta kaikille löytyi yösija, melkein järvenrantatontilla. Lämpötila illalla kahdeksan aikaan $+8,3^oC$, lähes kokonaan pilvistä ja vesikuuroja.

Su 26.9.04 **Tarjat ja Merja**

Aamu valkeni pilvisenä ja kosteana, mutta satamattomana (lämpötila $+9^oC$). Herätys oli klo 7 ja matkaan lähdimme klo 9. Sitä ennen Pihlainen kävi evästämässä meitä päivän reitistä ja Anja veti tehokkaan aamujumpan. Lyhyen asvalttitiepätkän jälkeen saimme vesitäydennystä Arosalmen lomakylästä ja sitten alkoi meidän varsinainen vaellus. Siirryimme metsään. Matkalla saimme ihailla laulujoutsenten parvia. Yksi poikue oli järvellä uimassa ja kuuden joutsenen parvi lensi ylitsemme. Lisäksi päivällä lensi taivaalla kurkiaura.

Matkalla maasto oli erittäin vaihtelevaa, upottavasta suosta “peikkometsään”.

Lounastauon aikana Jari ja Esa teki laistavan sillan yli tumman virran. Ja ojiahan riitti ja aina oli ystävällinen käsi kiskomassa tätejä ylityskohdassa. Runsaiden veden ylitysten jälkeen saavuimme upealle Porttilouhokselle. Todella upea luonnon muokkaama, jylhä ”kanjoni”. Kävelimme upottavaa suota, hämärä alkoi hiipiä, kösä johdatti meidät, musta-valko kartan avulla UKK-majalle. Esa ja Hannu oli lämmittänyt saunan valmiiksi. Saunomisen ja ruokailun jälkeen majoituimme, 9 henkilöä majoittui mökkiin, muut nauttivat teltassa olosta. Mökissä olijatkin saivat nukuttua kun Esa sai komennon: ”Suu kiinni”. Hyvää yötä.

Ma 27.9.04 **Laavuyhteisö: Kirsi, Antti, Tuura ja Anja**

Eilisen tosi raskaan päivän jälkeen porukka kömpi ulos teltoistaan itsekin yllätyen hyvästä olosta. pientä aamujäykkyyttä lukuunottamatta ei mitään hätää. Iitukin alkaa olla vähitellen oman itsensä näköinen. Jokainen löysi kuin löysikin omat jalkineensa saunasta, ne tosin eivät olleet kunnolla kuivuneet mutta se ei haitannutkaan, koska oloisen runsas vesisade siivitti meidät matkaan ja heti ensimetreillä ylitimme suon. Runsaan kosteuden vuoksi teimme reitti muutoksen ja marssimme tietä pitkin. Juomatauolla ollessamme kuulimme kaukaa auton hurinaa ja odottelimme sieltä tulevan joko kauppa-auton tai Koffin rekka-auton mutta todellisuus oli raadollisempi, kun ohitsemme pyyhälsi traktori perässään lavallinen sontaa. Ennen lounastaukoa Esa huomasi tietä ylittämässä viehättävän mustan karvaisen toukan, jonka Kyösti asiantuntevasti osasi heti nimetä Ylähuulenturvottajan toukaksi, latinankielistä nimeä ei tosin tässä vaiheessa osannut sanoa. Lounastauolla kauniissa

männikössä Ripsi huilutteli meille aavistuksen verran auringonpaistetta ja musiikin säestyksellä ruoka maistui kaksinverroin paremmalta. Lähdimme kävelemään kahden veden välistä harjua ja aurinko yritti tulla esiin. Matkalla havaitsimme puussa "hauen"raadon, josta mielestämme olisi tullut hyvä madekeitto Ripsin ja Antin mukaan. Yllätykseksemme taukoja oli tiheämmin kuin normaalisti, jopa 15min. marssin jälkeen ja 500m ennen leiriytymispaikkaa, joka oli ylemmäisen järven rannalla kauniilla männikkökankaalla, eikä hyvistä telttapaikoista ollut pulaa. Näköalana matkanvarrella pysähdyimme katsomaan majavien metsähommia. Ilta jatkui lettukestien merkeissä. Eilan letunheitto onnistui nappiin, eli paistinpannulle eikä nuotioon kuten olimme odottaneet. Tämän jälkeen kaivauduimme vähittellen makuupusseihimme. Leiri hiljeni jälleen.

Tiistai 28.09.2004 **Ripsi & Leena & Eila**

Yöllä satoi kovasti vettä,
vielä aamullakin sen verran, että
kannattanut ei jäädä tähän,
vaan ryhdyttiin lähtemähän.

Seurattiin Juukan vesijohtoo,
ja kas taivaalle alkoi tulla hohtoo.
Tauolla saattiin tilataide-tilaus
sitten ei näkynytkään meist' kuin vilaus.

Jo kutsui kiitoon Rontsanvaltatie
mielessä: mitähän ihanaa Juukassa lie?
Osa söi "ulkona", ulkona toiset,
mistä lie saaneet intoa moiset?

Kulttuuriantikaan ei ollut kitsas,
monelta syntyi tosi hieno vitsas.
saatiin käyttää kunnantalon vessaa
tyhjennyshuolet ei enää stressaa.

Vaarojen sanomiin otettiin kuva,
juttukin tulee, varmaan huva.
Piitteriä kohti kun letkamme raatoi
joku taas vettä kaljulle/jakaukselle[1] kaatoi.

[1] Tarpeeton yliviivataan

Upea paikka on Piitterin ranta,
saunassa puhdistui otsa ja kanta.
Se joka tahtoi sai mökkihin luikkia,
taivaalla tähtönen alkoi jo tuikkia.

Keskiviikko $20\frac{29}{9}04$ **Laavupoppoo Juha Kelkka, Jaakko Korvenoja**[2]

Aamu valkeni mökin ympärillä. Mökissä oli pimeää, niin tehokkaasti kuistilla roikkuvat laavut varjostivat. Puurot poskeen ja pitkin lattiaa "kuivumassa"olleet tavarat rinkkoihin. Kuivumista haittasi mökin suhteeton kosteus, josta pieni lämpöpatteri yritti selvitä.

Normaalien aamutoimien lisäksi ennen yhdeksää piti saada tehtyä tilataideteos (TTT). Ysiltä sitten tuomaristo ja tekijät alkoivat kiertää teoksia. Oli Kvatsin vaakunaa, UKK-reitin alkuaikaa, tappelevaa metsoa, lupiinia sukassa, leiritulta, nattasta, ikebanaa ja muuta vaellusaiheista. Illalla kuulisimme mistä, miksi ja mitenkä paljon tuomaristo oli tykännyt.

Taidepläjäyksen jälkeen oli liikunnan vuoro, Anjan johdatuksella. Sai siinä hiekkarannan lenttiskenttä uudenlaista menoa Römpän johdolla.

"Kaksi minuuttia"ja kavtsin sakki heitti rinkat selkään. Vihellyksestä oltiin valmiina päivän taipaleelle. alkuun pikkuisen tietä ja sitten metsään. Hetken metsää ihailtuamme päädyimme taas cityvaelluksen tielle.

Ilahdutettuamme paikallisia letkallamme saavuimme Nunnalahden koulunpihalle. Urhea johtajamme kävi tiedustelemassa meille luvan syödä koulun pihalla. Sekä mahdollisuuden leikkiä tyttöjä ja poikia wc-asioinnin merkeissä. Keittiöstä saimme kaipaamaamme vettä joten kurmee lounaamme saatiin alkuun. Oli siinä ala-astelaisilla ihmettelyä kun tällainen poppoo pisti triangelit soimaan ja sopat kiehumaan.

Syötyämme jäimme vartoomaan että pilli soisi meille, niin kuin kello oppilaille. Varrotessa siinä yksi jos toinenkin kokeili Lappsien kiipeily ja keinulaitteita. (Kukaan ei loukkaantunut.) Tulihan lopulta se lähdön hetki ja saatiin lähteä aurinkoiselta ruokapaikalta epävakaalle maantien vierus patikoinnille.

Iltapäivän kohokohta lienee se että kävimme tutustumassa (kääpiöiden) kivitöihin kivikeskuksessa. Jos olisimme löytäneet alle 500kg varaavan teltta takan niin olisimme ottaneet kantoon talven reissuja varten sellaisen. Samassa paikassa Tapani

[2] 2kk:n jälkeen taas

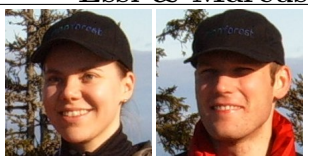
lähti taas kulkemaan omia outoja polkujaan, joten nyt joudumme selviämään yhtä persoonaa pienemmällä joukolla.

Aikamme uuneja ihailtuamme jatkoimme suomalaisen maantien kartoitusta pientareelta. Yhdessä paikassa tunnistettiin löytynyt pökäle karhun tekeleeksi. Lopulta saavuimme yöpaikaksi kutsutulle puulaavulle. Siellä porukka hajaantui metsiin etsimään nukkumiseen soveltuvia tasaisia alueita. Lopulta laavut ja teltat olivat pystyssä, pisimmän välimatkan olessa alle puoli kilometriä.

Iltapalan jälkeen kynnelle kykenevät kokoontuivat päälaavulle paistelemaan lettuja. Tuomaristonkin ankaraa sanaa odoteltiin. Keiden työ jäisi tilateosten historiaan. päivän pohdittuaan tuomaristo oli lausunut ettei taidetta pitäisi arvostella. Joten se siitä kisasta.

Vaan nyt on kirjurin konjamiinitoti huvennut ja pehmoinen untuva kutsuu unten maille.

Tiistai 30.9.2004 **Essi & Marcus**

Heräsimme tänään ensimmäisen kerran tämän ruskavaelluksen aikana auringon säteisiin. Tavarat saatiin kerrankin pakattua kuivina rinkkoihin.

Aamun ensimmäinen varsinainen koitos oli kiipeäminen Telynvaaran huipulle, jossa meitä odotti ensimmäinen tauko, hieno maisema ja tilataideteoskilpailun voittajan julistus. Voiton veivät Juha K. & Jaakko K.. Jatkoimme paikallisten vaarojen huiputtamista samalla maisemia ihaillen. reittimme kulki kerrankin vain halki metsien, asfalttiteitä vältellen.

Lähellä Räsävaaran huippua olevan laavun lähimaastossa (= tienpientareet + hiekkatiet) täyttyi retkikuntamme teltoista ja laavuista, vaikka tilaa ei paljon ollutkaan.

Muutama vaeltaja ehti vielä kiivetä Räsävaaran huipun näkötorniin ennen auringon laskua. Kiipeäminen kannatti, sillä maisemat olivat silmiä hivelevät.

Seuraavaksi onkin jo aika painaa silmät kiinni ja toivoa, ettei pakkanen pure, vaikka pakkasyö taitaakin olla tulossa.

Perjantai 1.10.2004 **Martti & Seppo**

Aamu avautui sumuisena ja märkänä. Poissa oli illan kuulaus ja kylmyys. Kömmin teltasta ulos ja katselin ympärille. Tavaraa oli kuin Raatteen tiellä, joka paikassa aamiaisen touhu menossa. Käväistiin Räsävaaran tornissa katsomassa sumua, ja sitä riitti. Koli ja koko maisema oli sumun peitossa.

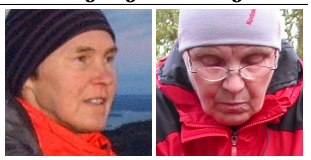
Pomo vihelsi porukan verrytteleen, Anjan johdolla etsittiin kaikki kipeät lihakset. Aamukäskyssä ilmoitettiin matkan pituudeksi 16km. Porukkaa veti kaksi nuorta ja kokematonta (Hannu ja Marsu). Mistähän sitä taasen itsensä löytää. Käykö niin'kuin eilen. Hiekkatietä marssimme kohti Kolia. Hirvimiehiä oli liikkeellä ja ajo päällä.

Kolille saavuimme puoliltapäivin. Levitettiin märät varusteet kuivumaan ja sitten kipaistiin huipulle. Aurinko paistoi ja upea näkymä avautui Pieliselle. Kävimme syömässä ravintolassa. Osa laittoi ruokaa olkona. Tutustuttiin Kolin luontokeskukseen, sen näyttelyyn ja upeaan multivideo esitykseen.

Kello 13.30 rinkat selkään ja uudelleen Ukkokolin huipulle, jossa ensikertalaiset saivat muistolaatan kaulaan. Laskimme alas länttä kohti. Polku kulki kaunista mäntykangasta. Pieniä kosteikkoja oli matkalla. Käväisimme näköalakävelyllä ryläyksellä päin. Illan hämärtyessä saavuttiin Future Freetimen pihaan. Porukka majoittui ulos ja suurin osa kämppiin.

Rankka ja muistorikas päivä.

Freetime-Kolinportti 2.10.2004 **Maija ja Marjatta**

Eilisiltaisen saunomisen jälkeen uni maistui mummon mökissä, eikä palellut minuakaan niinkuin edellisenä yönä.

Aamu valkeni pilvisenä mutta poutaisena. Kasasimme Maijan kanssa tavaramme ja rupesimme siivoamaan. Näin saunan rappusilta, että muu porukka jumppasi talon pihalla ja silloin saimme kuulla, että lähtöä oli aikaistettu tunnilla. No, nopeasti vaan työt loppuun ja muiden joukkoon. Lähdimme kohti Kolinporttia noin 8:15. Essi ja Marcus olivat katselleet kartasta vähän "joustavampia"teitä, ettemme joutuneet koko matkaksi asfaltille.

Pari pikaista taukoa ja viimeesen tauon jälkeen pikataival tänne Kolinportille.

Vaatteiden vaihto ja varpaiden pesu sulassa sovussa pienessä vessassa. Sitten ruokailemaan. Ihania, paistettuja muikkuja perunamuusin, vihannesten ja salaatin kanssa. Johan tuli vatsa täyteen ja vähän liikaakin. Kahvi kuului vielä jälkiruuaksi. Täällä on paljon rahantuhlaus paikkoja, käsitöitä, keramiikkaa, puuta ym ym. Viinejä, mehuja, ruisleipää, kukkoja ostelimme aikamme kuluksi ja tietysti paikkakuntalaisten toimeentulon turvaajaksi. Minä ostan aina mielelläni paikkakuntien leipiä. Niissä on aina oman paikkakunnan leima ja tietysti maku.

Minulle, Pohjois-Karjalan tytölle ne ovat kotoisia makuja. Samoin maisemat ja murre. Se kuuluu kuin musiikki korville.

Nyt istumme ja odotamme bussia, joka vie meidät taas etelän kiireiseen sykkeeseen. Voi kunpa voisi jäädä tänne!

Espoon bussikuljetuksen auto saapui ajallaan ja kotimatka alkoi.

Kävimme juuri Luumäen motelilla kahvilla. Olimme jäykistyneet istumisesta aika lailla "kantturoiksi". Sitä olen ihmetellyt, miten kuljettaja jaksaa ajaa neljä tuntia yhteen kyytiin...

Eiköhän loppumatkakin suju ilman ongelmia, joten päätän tämän vaelluskertomuksen tähän.

Kiitos kaikille mukavasta retkiseurasta! Tavataan taas.

Lehtijuttu: Vaarojen sanomat 1.10.2004 Toimittaja: Varpu Strengell

Rinkkakulkue piipahti Juuassa

Suomi päästä päähän kolmessa vuodessa

Kävelevät rinkat käänsivät päitä Juuan keskustassa tiistaina. Rinkkoja kantoivat Tunturikerho kavtsin vaeltajat. Kavtsi on Suomen Ladun jäsenjärjestö, tarkemmin helsinkiläinen tunturikerho, joka on erikoistunut Lapin ja erämaiden vaellukseen. Nimi on muuten saamen kieltä ja tarkoittaa kahdeksaa.

Tällä kertaa matkaan oli tosin lähtenyt huomattavasti enemmän kerholaisia. Viikon mittaisella reissulla oli mukana 29 patikoijaa ja yksi koira. Patikoijien ikähaarukka oli 25 ikävuodesta aina 68 vuoteen.

Helsinkiläisen tunturikerho Kavtsin patikoijat suuntasivat vesisateessa kohti Piitteriä. Tavoitteena on kulkea Suomi päästä päähän kolmessa vuodessa. Lomien sovittelun kanssa kuului olleen pieniä ongelmia, mutta kaikki kynnelle kykenevät ilmoittivat pyrkivänsä kulkemaan koko matkan.

Viikon aikana kavtsilaiset kulkivat UKK-reittiä Nurmeksesta Kolinportille. Matkaa taitettiin noin 15 kilometrin päivävauhtia.

- Yhtenä päivänä oli vähän yli 20 kilometriä ja se oli kyllä liikaa, matkalaiset tuumivat.

Iloinen kulkijajoukko on saanut hyvä vastaanoton, minne ilmaantuukin. Juuasta matkaan tarttui muun muassa risuaidan teon saloja.

Juuasta oli vahvasti mieleen jäänyt myös Porttilouhi jylhine maisemineen.

Kolmen vuoden urakka

Matka Nurmeksesta Kolinporttiin on osa komivuotista projektia, jossa kuljetaan Suomi päästä päähän eri välineillä taivalta tehden. Matkaan on lähdetty huhtikuussa Nuorgamista. Sieltä siirryttiin Raja Jooseppiin hiihtäen. Heinäkuussa puolestaan pyöräiltiin Rukalta Nurmekseen ja nyt taival taittuu Nurmeksesta kävellen aina Kolinporttiin asti. Perillä Kolinportissa on tarkoitus olla huomenna. Sieltä on sitten bussikuljetus kotikonnuille.

Ensi vuonna matka jatkuu suksilla Raja Joosepista Sallaan, josta kävellään Rukalle. Osuus Punkaharjulta Anttolaan sujuu luontevasti melomalla.

Vuonna 2006 urakka on tarkoitus saattaa päätökseen hiihtämällä Kolinportilta Punkaharjulle, pyöräilemällä Anttolasta Lohjalle ja vielä melomalla Lohjalta päätepisteeseen Hankoon.

Liikunta ja Lappi

Eikä se tähän lopu. Kuluvana vuonna porukka on ehtinyt jo kaamosvaellukselle sekä tehdä lyhyempiä viikonloppuretkiä. Myös Koto-Suomen rajojen ulkopuolella on ajan saatossa käyty. Kohteina ovat tuolloin olleet Jylhien maisemien Norja, Ruotsi, Alpit, Islanti ja Kanada.

- Liikunta- ja lapinhulluus, kuuluu vastaus kuin yhdestä suusta tiedusteltaessa mikä se mahtaa moisen harrastuksen motivaationa olla.

Vesisadekaan ei kulkijoita haittaa. Talon kokoiset rinkat nousevat tottuneesti selkään ja matka Juuan kunnanmäeltä kohti Piitteriä alkaa. Edelliset yöt on nukuttu laavuissa taivaan antaessa vettä kuin saavista kaataen.

- Ensi yönä on mökit kova sana, vaeltajat tuumaavat.

Varpu Strengell

Kolinportilla